P / R / K
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1
Česká republika

T +420 221 430 111
F +420 224 235 450
www.prkpartners.com

DATOVOU SCHRÁNKOU

Český báňský úřad
prostřednictvím

Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského
Hřímalého 11
301 00 Plzeň

DS: m4eadvu

Praha 6. listopadu 2019

Ke sp. zn.: SBS 00076/2014/OBÚ-06/8

Žadatel: **GARNET GROUP a.s.,** se sídlem Ktiš 11, PSČ 384 03, IČO 280 76 290, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. B 1725

Zastoupen: **JUDr. Martinem Křížem**, advokátem ev. č. ČAK 4710, se sídlem Jáchymova 26/2, Staré Město, 110 00 Praha 1, ID DS: r5kg4rn

O povolení hornické činnosti

ODVOLÁNÍ ŽADATELE PROTI USNESENÍ OBVODNÍHO BÁŇSKÉHO ÚŘADU PRO ÚZEMÍ KRAJŮ PLZEŇSKÉHO A JIHOČESKÉHO ZE DNE 21. 10. 2019, Č. J. SBS 00076/2014/OBÚ-06/8

JEDNOU

Přílohy:
1. *Podnět k vyřešení střetu zájmů ze dne 30. 8. 2019*
2. *Sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 10. 9. 2019*
3. *Rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého ve věci č. j. SBS 14661/2018/OBÚ-05/68*
4. *Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 5. 2016, č. j. 57 A 36/2015 – 195*
5. *Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 196/2016-133*

I.
ÚVOD

1. Žadateli bylo dne 22. 10. 2019 doručeno usnesení Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského (dále jen "**OBÚ**") ze dne 21. 10. 2019, č. j. SBS 00076/2014/OBÚ-06/8, kterým OBÚ rozhodl o zastavení správního řízení (dále jen "**Napadené usnesení**").

2. Protože Napadené usnesení je nesprávné, podává žadatel proti Napadenému usnesení v souladu s § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, (dále jen "**SŘ**") v zákonné lhůtě odvolání.

3. Žadatel má za to, že Napadené usnesení je nezákonné, a proto činí návrh na jeho zrušení, resp. změnu, jak je uvedeno níže v tomto odvolání.

II.
PŘEDCHÁZEJÍCÍ ŘÍZENÍ

4. Dne 23. 6. 2014 vydal OBÚ rozhodnutí č. j. SBS 00076/2014/OBÚ-06/3 (dále jen "**Rozhodnutí OBÚ**"), jímž byla žadateli povolena hornická činnost - otvírka, příprava a dobývání výhradního ložiska technicky využitelných krystalů nerostu granátu – v dobývacím prostoru "Ktiš" na pozemku parc. č 42/1 v k. ú. Ktiš.

   Důkaz: *Rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského čj. SBS 00076/2014/OBÚ-06/3 ze dne 23. 6. 2014 (ve správním spise)*

5. Dne 4. 2. 2015 vydal Český báňský úřad (dále jen "**ČBÚ**") rozhodnutí č. j. SBS 27258/2014/ČBÚ-22 (dále jen "**Rozhodnutí ČBÚ**"), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců[1] a potvrzeno Rozhodnutí OBÚ.

   Důkaz: *Rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 4. 2. 2015, č. j. SBS 27258/2014/ČBÚ-22 (ve správním spise)*

6. Krajský soud v Plzni (dále jen "**Krajský soud**") následně rozsudkem ze dne 3. 5. 2016, č. j. 57 A 36/2015 – 195, (dále jen "**Rozsudek Krajského soudu**") zrušil Rozhodnutí ČBÚ zrušil a věc vrátil ČBÚ k dalšímu řízení.

   Důkaz: *Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 5. 2016, č. j. 57 A 36/2015 – 195*

7. Proti Rozsudku Krajského soudu podali žadatel a ČBÚ samostatné kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud (dále jen "**NSS**") kasační stížnosti zamítnul rozsudkem ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 196/2016-133, (dále jen "**Rozhodnutí NSS**").

   V Rozhodnutí NSS uvedl NSS následující právní názor: "*institut řešení střetu zájmů zakotvený v § 33 horního zákona zahrnuje kromě v posuzované věci řešeného střetu zájmů s fyzickými a právnickými osobami i řešení ohrožení objektů a zájmů chráněných podle zvláštních předpisů (např. ochrana životního prostředí).*" Dále pak NSS v bodech 40 a 41 Rozhodnutí NSS označil za nesprávný názor OBÚ, že v případě ohrožení nemovitostí a jiných zájmů soukromých osob se jedná o vztahy ryze soukromoprávní povahy, které horní zákon vůbec neupravuje. Z toho je patrné, že dle názoru NSS postupu dle § 33 HZ podléhá nejen řešení tzv. "veřejných zájmů", ale rovněž "soukromých zájmů."

   Důkaz: *Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 196/2016-133*

[1] a) **spolek Zdravé Ktišsko**, se sídlem Dobročkov 17, b) **Ing. Jan Jemelka**, bytem Dobročkov 17, c) **Ing. Pavel Pánek**, bytem Osiková 1779/2A, České Budějovice, d) **MUDr. Helena Krejčová**, bytem Ktiš 65, e) **MUDr. Miroslav Krejčí**, bytem Ktiš 65, f) **obec Ktiš**, se sídlem Ktiš 11.

8. OBÚ v dalším řízení v návaznosti na Rozhodnutí NSS usnesením ze dne 13. 8. 2018, č. j. SBS 00076/2014/OBÚ-06/6 (dále jen "**Usnesení**"), rozhodl o přerušení správního řízení o povolení hornické činnosti a současně vyzval žadatele, aby ve lhůtě do 31. 3. 2019 doplnil v Usnesení uvedené doklady, a to (i) doklady o vyřešení střetu zájmů, a (ii) znalecký posudek, který komplexně posoudí vliv těžby nerostu v dobývacím prostoru Ktiš na veřejné zdraví.

   Důkaz: Usnesení o přerušení správního řízení ze dne 13. 8. 2018 (ve správním spise)

9. Žadatel prostřednictvím podání ze dne 4. 3. 2019 doplnil žádost o dokumenty uvedené v bodě ii) Usnesení, a zároveň požádal o prodloužení lhůty ke splnění povinnosti uvedené v bodě i) Usnesení, tj. doložení dokladů o vyřešení střetů zájmů s povolovanou hornickou činností v dobývacím prostoru Ktiš, ve lhůtě do 30. 9. 2019.

10. OBÚ s odkazem na skutečnost, že žadatel žádá o prodloužení lhůty stanovené v bodě i) Usnesení, týkající se pouze vyřešení střetu zájmů s Obcí Ktiš, rozhodl dne 13. 3. 2019 o prodloužení lhůty stanovené v bodě i) Usnesení, a to do 30. 9. 2019 (dále jen "**Rozhodnutí o prodloužení lhůty**").

    Důkaz: Veřejná vyhláška – rozhodnutí ze dne 13. 3. 2019 (ve správním spise)

11. Podáním ze dne 19. 9. 2019 (dále jen "**Podání ze dne 19. 9. 2019**") požádal žadatel OBÚ, aby:

    a. přerušil předmětné správní řízení, a to do doby vydání pravomocného rozhodnutí o žádosti žadatele o vyřešení střetu zájmů dle § 33 odst. 3 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), v platném znění (dále jen "**horní zákon**"), podané k Ministerstvu průmyslu a obchodu České republiky a vedené pod sp. zn. MPO 68731/2019 (dále jen "**Podnět k MPO**");

       nebo

    b. v případě, že OBÚ dospěje z jakéhokoli důvodu k tomu, že nejsou splněny podmínky pro přerušení řízení, tak aby vyhověl žádosti o povolení hornické činnosti.

12. OBÚ návrhu žadatele nevyhověl a rozhodl Napadeným usnesením o zastavení správního řízení.

III.
ODŮVODNĚNÍ NAPADENÉHO USNESENÍ

13. OBÚ v odůvodnění Napadeného usnesení uvedl, že "*Podle výše uvedeného rozsudku NSS[2] existují dva různé právní instituty sloužící k ochraně práv a zájmů fyzických a právnických osob. Dotčenost, zejména hlukem, prachem a dalšími imisemi, se vztahuje k vymezení účastníků správního řízení. Ohroženost, tam kde existuje reálná, důkazy doložená, hrozba újmy, se vztahuje k povinnosti řešení střetu zájmů. Dále se zde uvádí, že jediným ústavně komfortním výkladem dotčenosti je postačující, že osoba může být potenciálně zasažena imisemi z povolované činnosti. Naopak kritérium ohrožení vyžaduje, aby hrozba byla vzhledem ke konkrétním podmínkám reálná.*"

14. Dále v odůvodnění Napadeného usnesení OBÚ uvedl, že ve smyslu § 2 odst. 4 SŘ, na základě "*svých odborných znalostí a zkušeností*" vymezil okruh osob ohrožených navrhovanou hornickou činností, kterými podle OBÚ jsou vlastníci pozemků (i) p. č. 43/35 v k.ú. Ktiš (obec Ktiš) a (ii) p. č. 42/1 v k.ú. Ktiš (Lesy České Republiky, s.p.).

15. OBÚ dle svých slov, jak uvedl v Napadeném usnesení, přezkoumal rovněž Podání žadatele ze dne 19. 9. 2019, nicméně neshledal žadatelovu žádost o přerušení správního řízení vedeného u OBÚ do rozhodnutí o Podnětu k MPO důvodnou.

[2] Poznámka žadatele: Jedná o Rozhodnutí NSS definované v tomto odvolání.

16. Právní argumentace OBÚ uvedená v Napadeném usnesení spočívá v tom, že dle OBÚ SŘ v ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) a dále pak speciální zákon č. 61/1988 Sb. v ustanovení § 17 odst. 5 obligatorně stanovují, že v případě, kdy nebyla žádost, ke které se řízení vede, v stanovené lhůtě doplněna, správní orgán (v daném případě OBÚ) řízení zastaví. Další postup není dle názoru OBÚ na uvážení správního orgánu. Doklad o vyřešení střetu zájmů musí být dle názoru OBÚ předložen organizací (žadatelem) spolu s žádostí o povolení hornické činnosti (k tomu viz § 17 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb.), když bez tohoto dokladu nelze v dalším řízení pokračovat.

17. Podle OBÚ je povinností organizace (tj. žadatele) mít střety zájmů vyřešeny již před podáním žádosti o povolení hornické činnosti (§ 17 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb. a § 6 odst. 3 písm. a) vyhlášky ČBÚ č. 104/1988 Sb.). V kontextu podaného Podnětu k MPO má pak OBÚ za to, že žadatel v daném případě nepostupoval ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 horního zákona[3], a tudíž ani nelze aplikovat § 33 odst. 3 horního zákona[4].

18. Dále OBÚ v Napadeném usnesení konstatoval, že "*vzhledem k tomu, že organizace svoji žádost o povolení hornické činnost v DP Ktiš na základě obdržené výzvy nedoplnila v celém požadovaném rozsahu, a to ani v prodloužené, více jak roční lhůtě OBÚ řízení o této žádosti zastavil. Jak již bylo výše konstatováno, zákonný předpis nedává OBÚ možnost právní úvahy, ale upravuje postup dle zákona „ex lege“, v tomto případě § 66 odst. 1 správního řádu "Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže c) žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení."*

19. V závěru odůvodnění Napadeného usnesení OBÚ uvedl, že "*vzhledem k tomu, že se žadateli nepodařilo vyřešit střety zájmů s vlastníkem ohroženého pozemku, obcí Ktiš ve lhůtě více jak jeden rok, má OBÚ za to, že další řízení o této žádosti by odporovalo zásadě hospodárnosti vedení správního řízení a zatěžovalo by dále nejen žadatele, ale všechny účastníky řízení.*"

IV.
ODŮVODNĚNÍ ODVOLÁNÍ

20. Žadatel má z níže uvedených důvodů za to, že prvostupňový správní orgán (OBÚ) nepostupoval v daném případě v souladu se zákonem, neboť nebyly splněny podmínky pro vydání Napadeného usnesení, když:

    a. OBÚ měl vyhovět žádosti žadatele o povolení hornické činnosti na základě podkladů, které mu byly v rámci správního řízení předloženy; a i kdyby tak z jakéhokoli důvodu neučinil,

    b. OBÚ měl řízení přerušit.

21. Podrobná argumentace žadatele následuje níže v tomto odvolání.

---

[3] § 33 odst. 2 horního zákona stanoví: "*Organizace je povinna před zařazením příslušných prací do plánu otvírky, přípravy a dobývání dohodnout se s orgány a fyzickými a právnickými osobami, kterým přísluší ochrana objektů a zájmů podle odstavce 1, o tom, zda ohrožený objekt nebo zájem se má chránit, v jakém rozsahu, popřípadě jakou dobu a dohodu předložit krajskému úřadu k zaujetí stanoviska. Dohoda je platná, jestliže krajský úřad do 1 měsíce od jejího předložení nevysloví s dohodou nesouhlas. Povinnost uzavřít dohodu se nevztahuje na případy, kdy střety zájmů byly vyřešeny při stanovení chráněného ložiskového území, dobývacího prostoru, popřípadě při projektování, výstavbě anebo rekonstrukci dolu a lomu a jestliže postup při jejich řešení stanové zvláštní předpisy.*
"

[4] § 33 odst. 3 horního zákona: "*Nedošlo-li k dohodě podle odstavce 2 nebo jestliže krajský úřad nesouhlasí s dohodou, rozhodně o řešení střetů zájmů Ministerstvo průmyslu a obchodu po projednání s Ministerstvem životního prostředí České republiky a Českým báňským úřadem v součinnosti s ostatními dotčenými ústředními orgány státní správy, a to s přihlédnutím ke stanovisku krajského úřadu.*"

IV. A
OBECNĚ KE KONFLIKTU ZÁJMŮ A JEHO ŘEŠENÍ DLE HORNÍHO ZÁKONA

22. Žadatel na úvod poznamenává, že ustanovení § 33 horního zákona předpokládá, že vyřešeny mají být v rámci řízení o povolení hornické činnosti střety veřejnoprávních zájmů, nikoli zájmů soukromoprávních. Toto právní stanovisko zaujal mimo jiné i Ústav státu a práva v rámci Závěrečné zprávy k projektu P č. 63 – 08 (citováno níže), podle kterého: "*střetem zájmu je tedy třeba rozumět konflikt mezi veřejným zájmem na využití výhradního ložiska a jinými veřejnými zájmy (zákon říká objekty a zájmy) chráněnými podle zvláštních zákonů, které mnohou být ohroženy hornickou činností.*"

23. V tomto směru je vhodné opakovaně odkázat na rozhodovací praxi dalších báňských úřadů, např. Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého, který ve věci č. j. SBS 14661/2018/OBÚ-05/68 vyřešil soukromoprávní zájmy související s povolením hornické činnosti sám[5], jinými slovy nepožadoval od žadatele doklady o vyřešení soukromoprávního střetu zájmů dle § 33 horního zákona, a to s odůvodněním, že "*Vliv předmětné hornické činnosti neovlivní ani neztíží jeho využití* [pozemku]. *Organizace nebude ani tento pozemek využívat, či na něj vstupovat, v rámci provádění předmětné hornické činnosti.*" O přesně tento případ, jak vyplývá z doložených podkladů, se jedná i ve věci žádosti žadatele.

24. S ohledem na zásadu legitimního očekávání zakotvenou v § 2 odst. 4 SŘ ("*Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*") žadatel očekával, že obdobně bude rozhodnuto prvostupňovým správním orgánem (OBÚ) i v případě jeho žádosti.

25. Dle žadatele OBÚ **mohl** a **měl** vypořádat zájmy žadatele a obce Ktiš sám, protože tento střet zájmů jednak vůbec nepodléhá právní úpravě obsažené v § 33 horního zákona, neboť se **nejedná o konflikt veřejnoprávních zájmů** (když právě pouze ten může být řešen za pomocí úpravy obsažené v § 33 horního zákona), jednak se jedná o střet zájmů, který v souladu s rozhodovací praxí báňských úřadů musí umět OBÚ posoudit a rozhodnout sám.

    Důkaz: *Rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého ve věci č.j. SBS 14661/2018/OBÚ-05/68*

26. I přes výše uvedené nicméně s ohledem na obsah jak Usnesení OBÚ, tak Rozhodnutí NSS, a aniž žadatel vyloučil další právní kroky, se žadatel snažil činit vše pro to, aby výzvě OBÚ uvedené v Usnesení vyhověl, tj. aby i přesto, že se s názorem OBÚ neztotožňoval, když navíc OBÚ odmítl vyřešit soukromoprávní zájmy související s povolením hornické činnosti, ačkoli tak v souladu s výše uvedeným učinit mohl a měl, sám žadatel tyto soukromoprávní zájmy vyřešil.

27. Nicméně do okamžiku vydání Napadeného usnesení (a ani k dnešnímu dni) se žadateli nepodařilo uzavřít dohodu s obcí Ktiš, tedy s osobou, jejíž zájmy mají být dle názoru OBÚ ve smyslu § 33 odst. 2 horního zákona "ohroženy" hornickou činností.

28. Přesto, aby žadatel vyhověl požadavku OBÚ stanovenému v Usnesení (a při respektování názoru NSS uvedenému v Rozhodnutí NSS – viz níže), podal žadatel za účelem vyřešení střetu zájmů dne 30. 8. 2019 Podnět k Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen "**MPO**") dle § 33 odst. 3 horního zákona.

    Důkaz: *Podnět k vyřešení střetu zájmů ze dne 30. 8. 2019*

[5] Srov. strana 22 a 23 rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého ve věci č.j. SBS 14661/2018/OBÚ-05/68.

29. MPO pak sdělením ze dne 10. 9. 2019 (dále jen "**Sdělení MPO**") žadateli oznámilo, že z jeho pohledu nejsou dány důvody pro zahájení řízení dle § 33 odst. 3 horního zákona, neboť – a to je podstatné – **střet veřejných zájmů považuje MPO za řádně vypořádaný** a k vyřešení soukromoprávních nároků jednotlivých vlastníků dotčených pozemků (tj. především obce Ktiš) nemá MPO zákonné kompetence. Ze Sdělení MPO tak jasně vyplynulo, že i MPO je názoru, že střet zájmů ve smyslu § 33 horního zákona nezahrnuje střet soukromoprávních zájmů.

    Důkaz: Sdělení MPO ze dne 10. 9. 2019

IV. B
DŮVODY PRO MERITORNÍ ROZHODNUTÍ

30. Jak již žadatel uvedl v krátkosti výše, i přes výše uvedené je OBÚ dle názoru žadatele oprávněn rozhodnout ve věci střetu zájmů žadatele a obce Ktiš sám.

31. Byť tedy žadatel na straně jedné činil vše pro to, aby vyhověl výzvě k doložení dokladu o vyřešení střetu zájmů (viz Usnesení), žadatel jasně uvádí, že nesouhlasí s interpretací Rozhodnutí NSS v tom smyslu, že pod § 33 horního zákona spadá vedle řešení střetu veřejných zájmů rovněž řešení střetu zájmů soukromých.

32. Žadatel se v plném rozsahu ztotožňuje s názorem Ústavu státu a práva,[6] který při podrobném výkladu institutu střetu zájmů zaujal stanovisko: "*střetem zájmů je tedy třeba rozumět konflikt mezi veřejným zájmem na využití výhradního ložiska a jinými veřejnými zájmy (zákon říká objekty a zájmy) chráněnými podle zvláštních zákonů, které mnohou být ohroženy hornickou činností. Střet zájmů má veřejnoprávní povahu.*"

33. Dále se ze Závěrečné zprávy Ústavu a práva[7] podává následující:

    "*Současný horní zákon původně obsahoval pouze materii řešení střetu zájmů. Řešení vztahů hornické činnosti k nemovitostem nechráněným ve veřejném zájmu zákon neupravoval. Tato úprava byla do horního zákona doplněna až novelou provedenou zákonem č. 541/1991 Sb. Byla však systematicky nesprávně (nevhodně) zařazena jako odstavec 4 do § 33 horního zákona, který upravuje řešení střetu zájmů, přestože v případě vztahů k vlastníkům nemovitostí nemůže jít o střet zájmů, neboť nejde o nemovitosti chráněné ve veřejném zájmu podle zvláštních zákonů… Skutečnost, že jde o právní vztahy odlišné od řešení střetu zájmů, měl na mysli i navrhovatel novely, jak je zřejmé z důvodové zprávy k zákonu č. 541/1991 Sb., ve které se uvádí, že "V návrhu jsou rozlišeny případy, kdy nedojde k dohodě mezi organizací, která využívá výhradní ložisko a orgány státní správy od případů, kdy se organizace nedohodne s fyzickými nebo právnickými osobami.*"

    "*Vztahy k vlastníkům jiných nemovitostí, tedy těch, které nepotřebuje těžební organizace využívat při dobývání výhradního ložiska, ale mohou se na nich např. projevovat negativní vlivy hornické činnosti, neupravuje horní zákon vůbec… Podstata tohoto ohrožení však bude jiná, než ohrožení v případě střetu zájmů. Zatímco v případě střetu zájmů hrozí, že určitý veřejný zájem nebude moci být realizován, zajišťován, např. ochrana kulturní památky, ochrana ovzduší, v případě nemovitosti, u níž se mohou projevit negativní vlivy hornické činnosti, hrozí důlní škoda a těžební organizaci hrozí vznik odpovědnosti za tuto škodu. Jde tedy o vztah ryze soukromoprávní, protože škoda a odpovědnost za škodu jsou instituty soukromého práva.*"

    "*Těžební organizace může i s těmito vlastníky nemovitostí uzavírat dohody… Tyto dohody nejsou samozřejmě dohodami o střetu zájmů podle § 33 odst. 2 horního zákona, ale ani dohodami podle § 33 odst. 4 horního zákona. Jde o samostatný typ dohody,*

[6] Závěrečná zpráva projektu P č. 63 – 08, Ústav státu a práva AV ČR, Praha, říjen 2010, str. 76 – 80, dostupná na www.cbusbs.cz.
[7] Opakovaně citováno Závěrečná zpráva projektu P č. 63 – 08, Ústav státu a práva AV ČR.

která není horním zákonem upravena ani jinak predikována. Iniciativou k jejímu uzavření je obecná povinnost předcházet vzniku škod upravená v občanském zákoníku a zásada, že je lépe škodám předcházet, než je následně hradit."

34. Přestože se Rozhodnutí NSS o výše citované Závěrečné zprávě Ústavu státu a práva AV ČR výslovně zmiňuje, reflektuje jej pouze ve vztahu k výkladu pojmů "dotčený a ohrožený zájem". **Rozhodnutí NSS tedy nezpochybňuje shora uvedené závěry učiněné Ústavem státu a právu ve vztahu k výkladu § 33 horního zákona.**

35. Vedle toho je třeba zdůraznit, že Rozhodnutí NSS koneckonců ani výslovně nepředjímá, s kým je třeba uzavřít dohodu o vyřešení střetu zájmů ve smyslu § 33 horního zákona.

36. **Navzdory tomu, že OBÚ je seznámen s Rozhodnutím NSS, které navíc opakovaně cituje, bohužel nijak nezohlednil rozdíl mezi právními pojmy "dotčený" a "ohrožený". OBÚ, byť uvedl že, je Rozhodnutím NSS vázán, z právního názoru NSS zjevně převzal zcela chybné závěry a vydáním Usnesení postupoval paradoxně v rozporu se zákonem a Rozhodnutím NSS.**

37. NSS totiž v Rozhodnutí NSS pouze uvedl, že: "*v navazujícím řízení bude správní orgán povinen buď na základě již předložených znaleckých posudků a svých odborných znalostí, nebo na základě nového znaleckého posudku jasně vymezit okruh zájmů a osob ohrožených povolovanou hornickou činností. V rámci svého posouzení řádně popíše konkrétní podmínky v území a jasně stanoví předpokládanou intenzitu zásahu do jednotlivých zájmů. Výsledný okruh osob, jichž se řešení střetu zájmů týká, řádně odůvodní, a to zejména s ohledem na určení hranice, kdy již zásah dosahuje intenzity „ohrožení“.*"

38. OBÚ v Napadeném usnesení oba pojmy směšuje, z čehož bohužel vyplývají nesprávné závěry. Uvedené lze dokumentovat na tom, že OBÚ v Napadeném usnesení uvedl, že "*na základě svých odborných znalostí a zkušeností vymezil okruh osob ohrožených navrhovanou HČ kterými jsou vlastníci pozemků p.č. 43/35 v k.ú. Ktiš (obec Ktiš) a p.č. 42/1 v k.ú. Ktiš (Lesy České Republiky, s.p.). První z uvedených pozemků se nachází v stávajícím, dříve těženém lomu, kde sice nemá být HČ prováděna, ale bude minimálně sloužit jako dopravní cesta. Na části druhého pozemku má být HČ realizována a rovněž bude využíván i jako dopravní cesta z lomu. OBÚ zároveň dospěl k závěru, že není v jeho možnostech zhodnocení všech aspektů řešeného území a vyhodnotil, jaké další zájmy mohou být hornickou činností ohroženy, a rozhodl si vyžádat v této věci znalecké posouzení.*"

39. **Toto hodnocení je ale vnitřně rozporné. Pokud OBÚ na jedné straně tvrdí, že na základě svých odborných znalostí a zkušeností stanovil okruh ohrožených osob, nemůže současně tvrdit, že není v jeho možnostech zhodnocení všech aspektů řešeného území a vyhodnocení, jaké další zájmy mohou být hornickou činností ohroženy, pročež se rozhodl vyžádat znalecké posouzení.**

40. Pokud totiž nebylo v možnostech OBÚ zhodnocení všech aspektů a požádal o doložení znaleckého posouzení, pak na základě svých zkušeností mohl nanejvýš určit okruh dotčených osob, nikoli však osob ohrožených. Teprve na základě znaleckého posouzení mohlo být patrné, jaké zájmy mohou být hornickou činnosti ohroženy. Z žádného posouzení však do dnešního dne nevyplynulo, že zájmy obce Ktiš mohou být ohroženy.

41. Žadatel proto uvádí, že OBÚ přistoupil k řešení střetu zájmů formalisticky a bez další úvahy vyzval žadatele k doložení dokladu o vyřešení střetu zájmů s obcí Ktiš - tento postup ovšem neodpovídá tézi vyjádřené v Rozhodnutí NSS. Žadatel si navíc dovoluje upozornit, že okruh osob, jejichž zájmy mohou být hornickou činností ohroženy ve smyslu § 33 odst. 1 horního zákona, je třeba podle Nejvyššího správního soudu vykládat restriktivně, a že hrozba újmy musí být vzhledem k podmínkám v okolí reálná a její intenzita musí být **srovnatelná se zničením, poškozením či podstatným snížením některého z užitných parametrů daného objektu.**

42. Správní orgán měl dle žadatele zvážit a posoudit, zda zájmy obce Ktiš, tj. výkon vlastnického práva k pozemku obce Ktiš, mohou být navrhovanou hornickou činností ohroženy a případně jakou intenzitou.

43. **Pokud by OBÚ zvážil veškeré známé okolnosti, pak by nemohl dospět k jinému závěru, než navrhovaná hornická činnost zájmy obce Ktiš nijak neohrozí** (rozhodně nikoliv tak, aby intenzita újmy byla srovnatelná se zničením obecního pozemku) a nevyzýval by žadatele k doložení dokladu o vyřešení střetu zájmů.

44. Jak žadatel mnohokrát uvedl, každý vlastník může své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu a územního rozhodnutí. Obec Ktiš je tak stejně jako ostatní vlastníci omezena v tom, co se svým pozemkem může do budoucna činit, na přípustné varianty využití jejího pozemku, jež vyplývají z územního plánu. Rovněž při užívání pozemku je obec Ktiš omezena autoritativně stanoveným způsobem užívání a využití svého pozemku, stanoveným v územním rozhodnutí (tedy v rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru). Měnit využití území lze totiž jen na základě územního rozhodnutí.

45. Vzhledem k tomu, že stanovení dobývacího prostoru je i rozhodnutím o změně využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu (srov. § 27 odst. 6 horního zákona), je zřejmé, že v dané věci je již autoritativně rozhodnuto, že pozemek obce Ktiš lze užívat pouze k dobývání nerostného bohatství, případně pro ochranu výhradního ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání, přičemž například k zalesnění by bylo třeba nového územního rozhodnutí o změně využití území.

46. Obec Ktiš je tedy již nyní veřejnoprávními předpisy omezena ve způsobu využívání svého pozemku, kterým je dobývání nerostného bohatství a ochrana proti ztížení dobývání, a nelze rozumně tvrdit, že povolením hornické činnosti na vedlejším pozemku ve vlastnictví žadatele je obec Ktiš jako vlastník rušena ve výkonu svých vlastnických práv. Žadatel navíc uvádí, že na pozemku obec Ktiš již těžba v minulosti probíhala, takže pozemek obce Ktiš je již minulou těžbou "zasažen". Správními orgány povolenou těžbou by tak v této věci nedošlo k žádné kvalitativní změně tohoto obecního pozemku, neboť již nyní (ještě před povolením hornické činnosti) vzhledem k výše uvedeným skutkovým a právním okolnostem je teoretická možnost využití pozemku k plnění funkce lesa nulová.

47. **Závěrem lze shrnout, že dle přesvědčení navrhovatele jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o žádosti žadatele o povolení hornické činnosti. OBÚ tudíž mohl a měl rozhodnout na základě předložených dokumentů v meritu věci, přičemž je třeba uvést, že dotčený střet soukromoprávních zájmů žadatele a obce Ktiš měl OBÚ vypořádat na základě svých odborných znalostí, zkušeností a předložených podkladů. Takovému postupu ostatně odpovídá i praxe jiných báňských úřadů v obdobných případech.**

48. I kdyby z jakéhokoli důvodu (a žadateli takový důvod není znám) měl OBÚ za to, že nejsou splněny podmínky pro rozhodnutí o povolení hornické činnosti dle žádosti žadatele, jednoznačně existovaly důvody pro přerušení správního řízení. K tomu viz dále v tomto odvolání.

IV. C
DŮVODY PRO PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ

49. K žádosti žadatele o přerušení správního řízení ze dne 19. 9. 2019 žadatel uvádí, že existovaly hned dva důvody pro přerušení tohoto správního řízení. OBÚ se ovšem v rámci Napadeného usnesení s prvním důvodem (uvedeným v § 64 odst. 1 písm. c) SŘ) vypořádal zcela nedostatečně, a s druhým důvodem (uvedeným v § 64 odst. 2 SŘ) se OBÚ pro jistotu nevypořádal vůbec.

A. Předběžná otázka (§ 64 odst. 1 písm. c) SŘ)

50. Jak již žadatel uvedl v Podání ze dne 19. 9. 2019, podaný Podnět k MPO představuje předběžnou otázku ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) SŘ, tedy otázku, která je sama způsobilá být předmětem samostatného řízení, přičemž na rozhodnutí o ní závisí rozhodnutí OBÚ o meritu věci v rámci tohoto správního řízení. V případě probíhajícího řízení o předběžné otázce může správní orgán řízení přerušit. OBÚ se s řečenou skutečností v Napadeném usnesení vypořádal zcela nedostatečně, což činí Napadené usnesení v této části **nepřezkoumatelným**.

51. Žadatel pro úplnost uvádí relevantní právní úpravu:

    § 57 odst. 2 SŘ stanoví: "*probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce, nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.*"

    Podle § 64 odst. 1 písm. c) SŘ: "*správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a), 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4*."

52. Vyjde-li žadatel ze skutkového stavu projednávané věci (jak byl uveden výše), pak je zapotřebí uvést, že:

    a. OBÚ po doručení Rozhodnutí NSS přerušil dané správní řízení s tím, že současně vyzval žadatele, aby doložil doklady prokazující vyřešení střetu zájmů;

    b. střet zájmů lze v souladu s platnou právní úpravou vyřešit dvěma způsoby, a to buď formou dohody ve smyslu § 33 odst. 1 a 2 horního zákona, nebo formou autoritativního rozhodnutí, které může dle § 33 odst. 3 horního zákona vydat výlučně MPO[8] (prostřednictvím autoritativního rozhodnutí lze ale podle názoru MPO (viz výše) vyřešit pouze veřejnoprávní zájmy, které navíc v daném případě byly vyřešeny);

    c. forma dohody, ve které by byly vyřešeny "soukromoprávní zájmy" obce Ktiš, jsou-li v daném případě vůbec nějaké "soukromoprávní zájmy" obce Ktiš dány, nebyla přes veškerou snahu žadatele doposud možná, to zejména s ohledem na nepřiměřené požadavky obce Ktiš, coby vlastníka pozemku parc. č. 43/35, v kat. území Ktiš, který pouze prochází přes stanovený dobývací prostor, a na kterém by neměla být hornická činnost prováděna (jak uvedl OBÚ v Napadeném usnesení);

    d. žadatel byl nad rámec zákona OBÚ ve skutečnosti donucen podat Podnět k MPO, prostřednictvím kterého požádal MPO o vyřešení střetu soukromoprávních zájmů mezi žadatelem a obcí Ktiš ve smyslu § 33 odst. 3 horního zákona, jak požadovalo OBÚ a jak si samo stanovilo.

53. I kdyby žadatel připustil, což znovu odmítá (viz argumentace shora v tomto odvolání), že § 33 horního zákona podléhá i řešení tzv. soukromoprávních zájmů, **je zřejmé, že žadatel byl s ohledem na nesprávný právní názor OBÚ postaven do situace, kdy mu nezůstala jiná možnost, než podat Podnět k MPO s žádostí o vyřešení "soukromoprávních zájmů" obce Ktiš, a tím se de facto snažit vyhovět nezákonnému požadavku OBÚ uvedenému v Usnesení.**

[8] Skutečnost, že o konfliktu zájmu může, resp. v případě žádosti musí rozhodnout MPO, potvrzuje i Rozhodnutí NSS, ve kterém se uvádí [bod 36]: "*Obecně sice připadá v úvahu postup dle § 33 odst. 3 horního zákona, rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu o řešení střetu zájmů v území nemůže mít nicméně (s ohledem na výslovný záměr zákonodárce odstranit z horního zákona institut vyvlastnění) charakter vyvlastnění či podstatného omezení vlastnických práv.*"

54. Nicméně pokud tedy již OBÚ Usnesení vydal, čímž postavil žadatele do prakticky neřešitelné situace, **je žadatel přesvědčen, že v daném případě mělo přerušení daného správního řízení nastat obligatorně a nebyl prostor pro jakékoli správní uvážení.**

55. Otázku, zda má správní orgán v konkrétním případě povinnost řízení automaticky přerušit či nikoliv, je třeba posuzovat individuálně podle konkrétních okolností každého případu.[9] V každém případě je správní orgán povinen postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, a šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a je oprávněn zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.[10]

56. K tomu žadatel uvádí, že žadatel v rámci nadepsaného řízení o povolení hornické činnosti postupoval vždy hospodárně a poskytoval správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost – společně se žádostí o povolení hornické činnosti předložil veškeré podklady potřebné pro rozhodnutí ve věci. To bylo ostatně potvrzeno OBÚ a následně i Českým báňským úřadem, které rozhodly o povolení hornické činnosti.

57. Stejně pak postupovat žadatel i po vydání Usnesení, kdy činil vše proto, aby požadavkům Usnesení vyhověl, byť s nimi nemusel nutně souhlasit. I v tomto případě však platí, že žadatel výzvě (až na předmětný doklad o vyřešení střetu zájmů s obcí Ktiš) výzvě řádně a včas vyhověl a předložil OBÚ vše potřebné, včetně znovu zpracovaných znaleckých posudků, studií apod.

58. Bohužel, doklad o vyřešení střetu zájmů s obcí Ktiš nebylo možné předložit. Z jednání obce Ktiš je totiž zjevné, že na dohodě ve smyslu horního zákona *de facto* nikdy neměla zájem.

59. Pro připomenutí žadatel uvádí (a správnímu orgánu je z jeho rozhodovací praxe v této věci jistě známo), obec Ktiš nejprve s hornickou činností v dobývacím prostoru Ktiš souhlasila, načež svůj souhlas z blíže neuvedených pohnutek "pozastavila", aby následně proti těžbě začala brojit. Nikdy však srozumitelně nespecifikovala, jaké si představuje podmínky řešení střetu zájmů ve vztahu k pozemku parc. č. 43/35, v kat. území Ktiš, jehož je obec vlastníkem, a který má být dle správního orgánu ohrožen hornickou činností. I přes mnohá jednání (k tomu podrobně viz Podnět k MPO) se k dnešnímu dni nepodařilo nalézt dohodu nad způsobem řešení střetu zájmů, a to navzdory více než vstřícným nabídkám žadatele vůči obci Ktiš, kdy například žadatel obci Ktiš nabízel výměnou za obecní pozemek lesní pozemky o cca 35-ti násobné rozloze.

60. Žadatel je plně přesvědčen, že skutečnost, že dosud nebyl vyřešen "soukromoprávní" střet zájmů, který si navíc má posoudit správní orgán sám (viz shora v tomto odvolání), nemůže jít k jeho tíži.

61. Tím že OBÚ rozhodl o zastavení daného řízení, tedy nikoli o přerušení řízení, o což žádá žadatel, je žadatel sankcionován zcela nepřiměřenou sankcí, přestože v rámci správního řízení postupoval řádně a se vší součinností (což svými rozhodnutími fakticky potvrdily i správní orgány). Zastavení řízení žadateli způsobuje významné finanční náklady.

62. **Závěrem tohoto bodu odvolání žadatel shrnuje, že Podnět k MPO představuje jediný možný prostředek, jak vyhovět výzvě OBÚ obsažené v Usnesení. Závěr OBÚ o tom, že "*zákonný předpis nedává OBÚ možnost právní úvahy, ale upravuje postup dle zákona ex lege, v tomto případě § 66 odst. 1 správního řádu…*" nemá oporu ani v právních předpisech ani v judikatuře správních soudů.**

[9] Rozhodnutí NSS ve věci sp. zn. 6 Ads 23/2011.
[10] § 2 odst. 1 a 3 SŘ.

63. **Nic totiž nebrání tomu, aby správní orgán přerušil správní řízení z jiného důvodu, než pro který již správní řízení přerušeno bylo. Jinými slovy, i když bylo správní řízení přerušeno z důvodu nedostatků žádosti ve smyslu § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, není nijak obhajitelný názor, že správní řízení nemůže být přerušeno z důvodů uvedených v § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.**

B. Návrh žadatele na přerušení (§ 64 odst. 2 SŘ)

64. Vedle výše uvedeného žadatel uvádí, že i kdyby OBÚ z jakéhokoli důvodu dospěl k závěru, že není na místě přerušit řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) SŘ, je povinen tak učinit podle § 64 odst. 2 SŘ.

65. § 64 odst. 2 SŘ stanoví: "*V řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni.*"

66. Při přerušení řízení podle tohoto ustanovení je až na výjimky vyloučeno uvážení správního orgánu. Odborná literatura v této souvislosti uvádí, že "*Nevyhovění takové žádosti (byť zákon hovoří o nutnosti tak učinit) by podle našeho názoru mohlo být odůvodněno například potřebou provést v řízení určité neodkladné či neopakovatelné úkony nebo též (a to zejména u opakovaných žádostí) tím, že s ohledem na § 64 odst. 4 není dán reálný důvod pro přerušení řízení (pokud by bylo z postupu žadatele patrné, že se snaží o průtahy v řízení a jde tedy o zřejmé zneužití práva).*"[11]

67. V daném případě nicméně jakákoli výjimka nemůže najít uplatnění, protože jednak žadatel činí vše pro hospodárný a efektivní průběh správního řízení, jednak by obstrukce z jeho strany nedávaly vůbec smysl, neboť mu prodlužování správního řízení o povolení hornické činnosti přináší nemalé finanční náklady.

68. **Vzhledem k tomu, že řízení o povolení hornické činnosti je řízením o žádosti, byl OBÚ dle názoru žadatele povinen správní řízení přerušit ve smyslu § 64 odst. 2 SŘ.**

69. Pokud jde o podmínku uvedenou v § 64 dost. 4 SŘ, nezbytně nutnou dobou je v daném případě doba, po kterou poběží řízení o Podnětu k MPO, neboť teprve po posouzení této předběžné otázky ze strany MPO bude žadatel schopen doložit doklady o vyřešení střetu zájmů.

V.
ZÁVĚREČNÝ NÁVRH

70. S ohledem na výše uvedené tímto žadatel navrhuje, aby odvolací orgán v rámci odvolacího řízení vydal toto

R O Z H O D N U T Í

Usnesení Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského ze dne 21. 10. 2019, č. j. SBS 00076/2014/OBÚ-06/8, se mění tak, že Český báňský úřad povoluje podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, organizaci GARNET GROUP a.s., se sídlem Ktiš 11, PSČ 384 03, IČO 280 76 290, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. B 1725 (dále také jen "organizace"), hornickou činnost spočívající v otvírce, přípravě a dobývání výhradního ložiska technicky

[11] JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 64 []. In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 5. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 335.

využitelných krystalů nerostu granátu v dobývacím prostoru "Ktiš" na pozemku parc. č. 42/1 v k. ú. Ktiš.

71. Eventuálně, pokud Český báňský úřad shledá, že Napadené usnesení je v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné a současně nejsou splněny podmínky pro změnu Napadeného usnesení, vydal toto:

R O Z H O D N U T Í

Usnesení Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského ze dne 21. 10. 2019, č. j. SBS 00076/2014/OBÚ-06/8, se ruší a věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

GARNET GROUP a.s.